

Reykjavík, 10. september 2010.

Úrskurður nr. 20/2010

Í dag var hjá embætti tollstjóra kveðinn upp svofelldur

Ú R S K U R Ð U R

Kærandi: K

Kærufni: Innheimta eftirgefins vörugjald af leigubifreiðinni A.

I. Kæra

Með bréfi, dags. 23. ágúst 2010, hefur B, f.h. K, kært skv. 117. gr. tollalaga nr. 88/2005 ákvörðun Tollstjóra um álagningu 30% vörugjalds á leigubifreiðina A og innheimtu mismunar á fjárhæð vörugjalds sem greitt var við tollafgreiðslu og fulls vörugjalds auk virðisaukaskatts af því.

Kærandi krefst þess að fallið verði frá innheimtu eftirgefins vörugjalds.

II. Málsmeðferð

Í janúar 2007 sótti kærandi, sem stundar leigubifreiðaakstur, um lækkun vörugjalds í 10% af leigubifreiðinni A samkvæmt 4. tölul. 2. mgr. 5. gr. laga nr. 29/1993 um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl. Á sama tíma undirritaði kærandi yfirlýsingu þar sem hann skuldbatt sig til að hlíta þeim skilyrðum sem sett eru um nýtingu bifreiðarinnar, m.a. um lágmarkstekjur af leigubifreiðaakstri og skyldu til að senda tollstjóra staðfest endurrit af skattskýrslum samkvæmt 15. gr. reglugerðar nr. 331/2000 um vörugjald af ökutækjum. Í yfirlýsingunni er jafnframt kveðið á um skyldu kæranda til greiðslu ógreidds vörugjalds,

verði brotið gegn fyrrgreindum skilyrðum sbr. 2. mgr. 21. gr. reglugerðarinnar. Tollstjórinn í Reykjavík annaðist framkvæmd lækkunarinnar þann 7. september 2007.

Með bréfi dags. 1. febrúar 2010 fór embætti tollstjóra þess á leit að staðfestu endurríti af skattskýrslum næstu tveggja heilla almanaksára eftir að eftirgjöf var veitt yrði skilað inn og veitti til þess 15 daga frest. Frestur var seinna framlengdur til 15. apríl sl. Kærandi skilaði inn skattskýrslu fyrir tekjuárið 2008 sem og læknisvottorði frá Þ, dags. 24. febrúar 2010. Þann 19. apríl 2010 var tekin ákvörðun um innheimtu eftirgefins vörugjalds að fjárhæð kr. 339.881.-, byggð á þeim rökum að tekjur kæranda voru ekki nægjanlegar. Ákvörðunin var kærð með bréfi dags. 29. apríl 2010. Með bréfi dags. 7. maí 2010 tilkynnti Tollstjóri um móttöku kæru og fór fram á að lagt yrði fram umboð til handa B til kæru fyrrgreindrar ákvörðunar. Umboð til kæru, dags. 14. maí 2010, barst Tollstjóra þann 18. maí 2010. Ákvörðun um innheimtu var afturkölluð, þar sem kærandi hafði ekki verið gefinn kostur á að skila inn skattframtali 2010 fyrir tekjuárið 2009. Eftir að kærandi hafði skilað inn skattframtali 2010, var tekin ákvörðun, dags. 21. júlí 2010, um innheimtu eftirgefins vörugjalds að upphæð kr. 339.881.-, byggð á þeim rökum að tekjur kæranda skv. skattframtölum 2009 og 2010 hafi ekki uppfyllt fyrrgreind skilyrði um lágmarkstekjur. Kærandi greiddi vörugjaldið með fyrirvara vegna sölu bifreiðarinnar. Ákvörðunin var kærð með bréfi dags. 23. ágúst 2010.

III. Meginröksemdir kæranda

Kærandi telur sig uppfylla skilyrði til þess að Tollstjóri geti fallist á lægra endurgjald en kveðið er á um í reglugerð nr. 331/2000 um vörugjald af ökutækjum og reglum fjármálaráðuneytisins um reiknað endurgjald, sbr. 4. málsl. 3. tölul. 2. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 331/2000, en hann sé mikill sjúklingur eins og fram komi í framlögðu læknisvottorði.

IV. Niðurstöður

Í 1. gr. laga nr. 29/1993 um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl. er kveðið á um að greiða skuli í ríkissjóð vörugjald af ökutækjum sem skráningarskyld eru skv. umferðarlögum nr. 50/1987. Samkvæmt 3. gr. laganna skal vörugjald lagt á fólksbifreiðar og önnur vélknúin ökutæki, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í 4. gr., eftir gjaldflokkum miðað við sprengirými aflvélar, mælt í rúmsentímetrum. Í flokk I falla ökutæki með 2.000 rúmsentímetra sprengirými eða minna og leggst á þau 30% vörugjald. Í flokk II falla ökutæki með yfir 2.000

rúmsentímetra sprengirými og leggst 45% vörugjald á þau. Bifreiðin A fellur í flokk I og leggst því 30% vörugjald á slíkar bifreiðar að öllu jöfnu. Á leigubifreiðar til fólksflutninga leggst lægra vörugjald samkvæmt 4. tölul. 2. mgr. 5. gr. laganna. Á ökutæki í flokki I leggst 10% vörugjald, en á ökutæki í flokki II leggst 13% vörugjald. Við tollafgreiðslu bifreiðarinnar var lagt á 10% vörugjald. Um er að ræða undanþágu frá skattskyldu sem bundin er ákveðnum skilyrðum. Kveðið er á um frekari skilyrði lækkunar í reglugerð nr. 331/2000 um vörugjald af ökutækjum í samræmi við heimild í 3. mgr. 5. gr. laga nr. 29/1993.

Í 15. gr. reglugerðar nr. 331/2000 er kveðið á um frekari skilyrði fyrir eftirgjöf vörugjalds af leigubifreiðum. Samkvæmt þeim ákvæðum 3. tölul. 2. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar, sem í gildi voru þegar eftirgjöf vörugjaldsins var veitt í janúar 2007, er lækkun vörugjalds háð því skilyrði að réttthafi hafi í tekjur að lágmarki 70% af reiknuðu endurgjaldi í staðgreiðslu eins og það er ákvarðað af ráðherra árlega, annað næstu tveggja heilla almanaksára eftir að eftirgjöf var veitt, sbr. , sbr. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, sbr. einnig texta yfirlýsingar sem undirrituð var þann 17. janúar 2007. Miðað er við flokk E4 í reglum nr. 3/2008 um reiknað endurgjald á tekjuárinu 2008. Undir flokk E fellur ýmis starfsemi einyrkja, ófaglærðra og vélstjórnenda. Fyrir tekjuárin 2008 og 2009 skulu tekjur að lágmarksupphæð kr. 2.664.000.- taldar fram í tekjur í flokki E4. Réttthafi lækkunar vörugjalds samkvæmt 15. gr. reglugerðar nr. 331/2000 skal því hafa og telja fram a.m.k. kr. 1.864.800.- í tekjur af reiknuðu endurgjaldi af akstri leigubifreiða fyrir tekjuárið 2008 eða tekjuárið 2009. Rekstrartengdur hagnaður telst ekki hluti þessara tekna. Á skattframtali 2009 er í reit 2.4 gefið upp reiknað endurgjald að upphæð kr. 960.000.- fyrir tekjuárið 2008 og eru framtaldar tekjur í reiknað endurgjald fyrir tekjuárið 2008 því kr. 904.800.- eða u.þ.b. 48% undir því lágmarki sem farið er fram á til að skilyrði um lágmarkstekjur af akstri leigubifreiðar geti talist uppfyllt á tekjuárinu 2008. Á skattframtali 2010 er í reit 2.4 gefið upp reiknað endurgjald að fjárhæð kr. 240.000.- fyrir tekjuárið 2009 og eru framtaldar tekjur í reiknað endurgjald fyrir tekjuárið 2009 því 1.624.800.- eða u.þ.b. 87% undir því lágmarki sem farið er fram á til að skilyrði um lágmarkstekjur af akstri leigubifreiðar geti talist uppfyllt á tekjuárinu 2009.

Í 4. málsl. 3. tölul. 2. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar er að finna undanþáguákvæði sem kveður á um heimild Tollstjóra til að fallast á lægra endurgjald en viðmiðunarreglur fjármálaráðherra mæla fyrir um enda liggi fyrir viðhlítandi gögn og rökstuðningur réttthafa sem réttlætt getur slíka ákvörðun, t.d. vegna alvarlegra veikinda eða ef bifreið ónýttist. Um er að ræða nýtt

ákvæði, sem sett var með reglugerð nr. 446/2009 til breytingar á reglugerð nr. 331/2000. Fyrirgreind undanþága er sérstök undanþága frá skattskyldu. Skilyrði til uppfyllingar hennar ber þar af leiðandi að túlka þröngt í samræmi við viðtekin lögskýringarviðhorf. Því verður að telja rétt að einvörðungu sé hægt að líta til veikinda sem eru ófyrirséð og koma almennt upp eftir að lækkun vörugjalds hefur verið framkvæmd og verða til þess að undanþáguþegi er tímabundið alfarið óvinnufær.

Í vottorði Þ kemur fram að kærandi hafi ungur greinst með kransæðasjúkdóm og hafi fyrir rúmum 20 árum gengist undir víkkun á kransæð í O. Hann hefur síðan þurft að vera á viðeigandi hjartalyfjum. Hann er þar fyrir utan of þungur og hefur greinst með háþrýsting (160-180/85-90) og sykursýki II og er á lyfjum vegna þessa. Þá kemur einnig fram að hann hefur á síðustu misserum ekki treyst sér til að keyra þar sem hann fær brjóstverki við vissar aðstæður, sérstaklega í vetrarfærð. Hann hafi þess vegna þurft að hætta að keyra leigubifreið sína á árinu 2007.

Um er að ræða langvarandi veikindi sem hindra hann að hluta við störf sín og hófust löngu áður en lækkun vörugjalds af leigubifreiðinni A var gerð. Þar fyrir utan verða fyrirbyggjandi veikindi ekki til þess að kærandi er alfarið óvinnufær. Eins og fram hefur komið að ofan tekur fyrirgreind heimild til undanþágu aðeins til veikinda sem eru ófyrirséð og koma almennt upp eftir að lækkun vörugjalds hefur verið framkvæmd og verða til þess að undanþáguþegi er tímabundið alfarið óvinnufær. Skilyrði fyrir undanþágu í samræmi við 4. málsl. 3. tölul. 2. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 331/2000 eru ekki uppfyllt. Þar af leiðandi er ekki hægt að fallast á lægra reiknað endurgjald af leigubifreiðaakstri en farið er fram á í 3. tölul. 2. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar. Skilyrði fyrir lágmarkstekjum eru ekki uppfyllt.

Samkvæmt 3. mgr. 15. gr. reglugerðar nr. 331/2000 gilda ákvæði 20. gr. reglugerðarinnar um greiðslu fulls vörugjalds og lögveð, ef brotið er gegn skilyrðum fyrir lækkun vörugjalds. Í 20. gr. reglugerðarinnar er kveðið á um að brjóti aðili, sem nýtur lækkunar vörugjalds gegn skilyrðum sem sett eru um nýtingu ökutækis o.fl. skuli hann greiða ógreitt vörugjald, þ.e. mismun á fjárhæð vörugjalds sem greitt var og þeirri fjárhæð sem borið hefði að greiða ef ekki hefði komið til lækkunar eða niðurfellingar. Kæranda ber því að greiða til baka eftirgefið vörugjald að upphæð 339.881.-.

Ú R S K U R Ð A R O R Ð

Embætti Tollstjóra úrskurðar skv. 117. gr. tollalaga nr. 88/2005, með síðari breytingum, að ákvörðun Tollstjóra um álagningu 30% vörugjalds á leigubifreiðina A og innheimtu mismunar á fjárhæð vörugjalds sem greitt var við tollafgreiðslu og fulls vörugjalds auk virðisaukaskatts af því, dags. 21. júlí 2010, er staðfest.

Kæruréttur

Úrskurðinum er heimilt að skjóta til Ríkistollanefndar, Skúlagötu 57, Reykjavík, innan 60 daga frá póstlagningardegi bréfs þessa, sbr. 1. mgr. 118. gr. tollalaga.